

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 265990 22 Rev
Banjaluka: 21.3.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednica vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Lj.T. iz D., i D.T. iz D., koje zastupa punomoćnik G.B., advokat iz B., , protiv tuženih B.M. iz B., , koju zastupa punomoćnik S.D., advokat iz B., B.(pravilno L.) K., P., .F., J.K., M., A., S. K. iz B., i G.K. iz B., svi zastupani po punomoćniku V.R., advokatu iz B., radi predaje u posjed, vrijednost spora 2.000,00 KM i u pravnoj stvari po tužbi tuženih B.M. iz B., koju zastupa punomoćnik S.D., advokat iz B., S.K. iz B. i G.K. iz B., koje zastupa punomoćnik V.R., advokat iz B., protiv tužitelja Lj.T. i D.T., oboje iz D., koje zastupa punomoćnik G.B., advokat iz B., radi utvrđenja, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja Lj.T. i D.T. izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265990 19 Gž 2 od 10.9.2021. godine, na sjednici održanoj 21.3.2022. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265990 19 Gž 2 od 10.9.2021. godine ukida u dijelu kojim je odbijena žalba tužitelja i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265990 17 P od 5.3.2018. godine potvrđena u usvajajućem dijelu odluke o protivtužbenom zahtjevu tuženih B.M. i G.K. i u dijelu kojim je potvrđena dopunska presuda broj 71 0 P 265990 17 P od 10.4.2018. godine, kao i u dijelu odluke kojim je odlučeno o troškovima postupka, te u tom dijelu predmet vraća istom sudu na ponovno suđenje.

U preostalom dijelu kojim je dopuna žalbe tužitelja odbačena kao neblagovremena, revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265990 17 P od 5.3.2018. godine, obavezani su tuženi da tužiteljima predaju u posjed parcele označene kao k.č. broj 335/34 B., oranica u površini od 246 m², k.č. broj 335/35 B., oranica u površini od 242 m², k.č. broj 362/58 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva površine 405 m², k.č. broj 362/59 Ograda sa baštom, Podkućnica njiva površine 197 m² i k.č. broj 362/63 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva u površini od 56 m², ukupno površinu od 1.146 m², sve upisane u zk.ul. broj 400 k.o. D., na kojim nekretninama su tužitelji-protivtuženi Lj.T. i D.T. (u daljem tekstu: tužitelji) upisani kao suvlasnici, i to Lj.T. sa 1/5 dijela i D.T. sa 4/5 dijela, u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1.).

Utvrđeno je da je tužena-protivtužiteljica B.M. rođena K. kći R. (u daljem tekstu: prvotužena) stekla pravo vlasništva putem održaja na parcelama označenim kao k.č. broj 362/7 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva površine 508 m², k.č. broj 362/60 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva površine 336 m² i k.č. broj 362/61 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva u površini od 231 m², sve upisano u zk.ul. broj 400 k.o. D., što su tužitelji dužni priznati i trpiti da se navedene parcele izdvoje u poseban zemljišnoknjižni uložak i da se prvotužena upiše kao vlasnik sa 1/1 dijela na k.č. broj 362/7, 362/60 i 362/61 u zemljišnoknjižnim evidencijama, u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 2.).

Utvrđeno je da je tuženi-protivtužitelj S.K. sin R. (u daljem tekstu: drugotuženi) stekao pravo vlasništva putem održaja na parceli označenoj kao k.č. broj 362/62 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva u površini od 91 m² upisana u zk.ul. broj 400 k.o. D., što su tužitelji dužni priznati i trpiti da se navedena parcela izdvoji u poseban zemljišnoknjižni uložak i da se drugotuženi upiše kao vlasnik sa 1/1 dijela na k.č. broj 362/62 u zemljišnoknjižnim evidencijama, u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 3.).

Utvrđeno je da je tuženi-protivtužitelj G.K. sin S. (u daljem tekstu: trećetuženi) stekao pravo vlasništva putem održaja na parcelama označenim kao k.č. broj 335/1 B., oranica, površine 224 m², k.č. broj 335/32 B., oranica, u površini od 77 m² i k.č. broj 335/33 B., oranica površine 142 m², sve upisano u zk.ul. broj 400 k.o. D., što su tužitelji dužni priznati i trpiti da se navedene parcele izdvoje u poseban zemljišnoknjižni uložak i da se trećetuženi upiše kao vlasnik sa 1/1 dijela na k.č. broj 335/1, 335/32 i 335/33 u zemljišnoknjižnim evidencijama u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 4.).

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka (stav 5.).

Dopunskom presudom broj 71 0 P 265990 17 P od 10.4.2018. godine, dopunjena je izreka prvostepene presude tako što je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za predaju u posjed parcela označenih kao k.č. broj 362/7, 362/60, 362/61, 362/62, 335/1, 335/32 i 335/33 upisanih u zk.ul. broj 400 k.o. D., koja dopuna postaje stav 6. izreke presude od 5.3.2018. godine.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 265990 19 Gž 2 od 10.9.2021. godine, odbijene su žalbe stranaka te potvrđene prvostepena presuda i dopunska presuda (stav 1).

Utvrđeno je da je drugotuženi povukao protivtužbu kojom traži sticanje prava vlasništva putem održaja na parceli označenoj kao k.č. broj 362/62 Ograda sa baštom, Podkućnica, njiva u površini od 91 m², upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 400 k.o. D., a izreka prvostepene presude u stavu 3. ostaje bez pravnog dejstva kao da nije bila ni podnesena i može se ponovo podnijeti (stav 2.).

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 1.000,00 KM (stav 3.).

Odbijen je zahtjev tuženih B.K. (pravilno L.K.), J.K. i Ž.K., za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 400,00 KM (stav 4.).

Odbijen je zahtjev drugotuženog za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 526,50 KM i trećetuženog u iznosu od 351,00 KM (stav 5.).

Odbačena je kao neblagovremena dopuna žalbe tužitelja od 25.11.2019. godine (stav 6.).

Tužitelji revizijom pobijaju drugostepenu odluku u odbijajućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu, u usvajajućem dijelu odluke o protivtužbenom zahtjevu i u dijelu odluke kojom je dopuna žalbe odbačena kao neblagovremena, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji, a protivtužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati sudu na ponovno suđenje. Revidenti ističu i zahtjev za naknadu troškova postupka, uvećanih za troškove na ime sastava revizije u iznosu od 1.755,00 KM.

Drugotuženi i trećetuženi u odgovoru predlažu da se revizija odbije.

Revizija je osnovana.

Predmet spora po tužbi i protivtužbi su zahtjevi stranaka navedeni u izreci prvostepene presude i u izreci dopunske presude.

M.T.1, pravni prednik tužitelja, zajedno sa D.T. i Đ.T. kao tužiteljima, podnio je 6.10.1972. godine tužbu prvostepenom sudu protiv Lj.K. supruge R. koja je testamentarni nasljednik M.T.2 udate U.. Tužbenim zahtjevom se traži da se tužena obaveže da tužitelju M.T.1 preda „oko 2 dunuma zemlje“, a tužiteljima D. i Đ.T. da „prizna da su kuća i štala sagrađeni njihovim materijalom“. Tužba je zavedena pod poslovnim brojem P- 2338/72.

U činjeničnim navodima tužbe se ističe da je M.T.2 kupila od tužitelja M.T.1 jedan dunum zemlje i platila ga“, ali da je u njegovoj odsutnosti (tokom drugog svjetskog rata) „uzela u posjed ne samo kupljeni dulum, nego oko 3 dunuma“.

Tokom postupka i to na zapisniku sa glavne rasprave održane 15.10.1973. godine, tužitelj M.T.1 je precizirao tužbeni zahtjev tako što traži da se utvrdi da je vlasnik k.č. broj 335/1 oranice zvana B. površine 1.000 m², upisane u zk.ul. broj 39 k.o. D. i tužena obaveže na predaju u posjed.

Prvostepenom presudom broj P- 2338/72 od 9.6.1983. godine usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja M.T.1, a rješenjem drugostepenog suda broj Gž- 2325/83 od 11.1.1985. godine, usvojena je žalba tužene, ukinuta prvostepena presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje.

Predmetni spis je zaveden pod novi poslovni broj P – 532/85. Iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj M.T.1 umro 1976. godine. Rješenjem od 23.3.1995. godine postupak je prekinut usljed vanrednih okolnosti (ratno stanje).

Tužitelji kao sljednici umrlog M.T.1 i njegovog sina N.T. koji je umro 2005. godine, podnijeli su prvostepenom sudu 14.7.2010. godine zahtjev za nastavak prekinutog postupka, ponovljen podneskom od 15.12.2014. godine. Rješenjem broj P – 532/85 od 1.6.2017. godine postupak je nastavljen, s tim da se sada na strani aktivne i pasivne legitimacije nalaze potomci prvobitnih stranka (tužitelja M.T.1 i tužene Lj.K). Predmet je zaveden pod novi poslovni broj 71 0 P 265990 17 P.

Tužitelji iz ove parnice podnijeli su 24.3.2015. godine tužbu protiv tuženih iz ove parnice radi predaje u posjed, zavedenu pod poslovnim brojem 71 0 P 211741 15 P.

Opredjeljenim zahtjevom od 22.11.2016. godine traže predaju u posjed k.č. broj 362/7, 362/60, 362/61, 362/62, **335/1 (parcela iz predmeta 71 0 P 265990 17 P)**, 335/32, 335/33, 335/34, 335/35, 362/58, 362/59 i 362/63, ukupne površine 2.755 m², upisanih u zk.ul. broj 400 k.o. D.

Rješenjem suda broj 71 0 P 265990 17 P od 22.8.2017. godine (osnovni broj P- 2338/72) „radi zajedničkog raspravljanja i donošenja zajedničke presude“, spojene su parnice broj 71 0 P 211741 15 P i 71 0 P 265990 17 P (pod kojim brojem će se predmet dalje voditi).

Na osnovu nalaza koga je sačinio vještak geometar M.P., prvostepeni sud utvrđuje da su parcele iz tužbenog zahtjeva prije bile upisane u zk.ul. broj 39 kao vlasništvo M.T.1 temeljem kupoprodajnog ugovora iz 1928. godine. Nasljednici umrlog M.T.1 po osnovu rješenja o nasljeđivanju broj O- ... su J.T., N.T., D.T.1, D.T.2 i R.P., svi sa po 1/5 dijela.

Upis suvlasništva na nekretninama iz tužbenog zahtjeva, sada preneseno u zk.ul. broj 400 k.o. D., od 1/5 dijela tužiteljica Lj.T. je ostvarila nasljeđem iza supruga N.T. sina M., dok je tužitelj D.T. upis suvlasništva od 4/5 ostvario nasljeđem iza J.T. i N.T. i ugovorom o poklonu zaključenim sa ostalim nasljednicima umrlog M.T.1. Oznake parcela po zemljišno knjižnom upisu su 362/7, 362/60, 362/61, 362/62, 335/1, 335/32, 335/33, 335/34, 335/35, 362/58, 362/59, 362/63, 335/6 i 362/64.

Kao posjednik je bila upisana M.U. kćerka Đ. po osnovu dešifrovanja avio snimanja iz 1969. godine, a nakon izlaganja 1972. godine sa 1/1 dijela upisna je Lj.K. na k.č. broj 341, 342 i 343 u površini od 7.399 m². Iz nalaza sljedi da je 1987. godine izvršena promjena numeracija parcela i površine koja sada iznosi 7.060 m².

Tuženi su upisani kao posjednici parcela iz protivtužbenog zahtjeva temeljem ugovora o poklonu sa Lj.K. kao poklonodavcem, koja je ostala posjednik samo na k.č. broj 341/19 put površine 482 m².

Identifikacijom nekretnina koje su obuhvaćene i tužbenim i protivtužbenim zahtjevom, vještak nalazi:

da k.č. broj 341/13 odgovara s.p. 362/7 u površini od 508 m², k.č. broj 341/14 odgovara s.p. 362/60 u površini od 336 m² i k.č. broj 341/16 odgovara s.p. 362/61 u površini od 231 m³, koje parcele su upisane u p.l. broj 1588 k.o. D. kao posjed tužene B.M. sa 1/1 dijela;

da dio k.č. broj 342/1 odgovara s.p. 335/1 u površini od 224 m², dio k.č. broj 342/2 odgovara s.p. 335/32 u površini od 77 m² i dio k.č. broj 341/7 odgovara s.p. 335/33 u površini od 142 m², koje parcele su upisane u p.l. broj 1568 k.o. D. kao posjed tuženog G.K. sa 1/1 dijela.

Identifikacijom nekretnina koje su obuhvaćene samo tužbenim zahtjevom, vještak nalazi:

da dio k.č. broj 341/12 odgovara s.p. 362/58 u površini od 405 m², da dio k.č. broj 341/15 odgovara s.p. 362/62 u površini od 91 m² i da dio k.č. broj 341/2 odgovara s.p. 362/63 u površini od 56 m², koje parcele su upisane u p.l. broj 1591 k.o. D. kao posjed tuženog J. K. sa 1/1 dijela;

da dio k.č. broj 341/11 odgovara s.p. 335/35 u površini od 242 m², koja je upisana u p. l. broj 1590 k.o. D. kao posjed tuženog B.K.;

da dio k.č. broj 341/10 odgovara s.p. 335/34 u površini od 246 m², koja je upisana u p. l. broj 1589 k.o. D. kao posjed tuženog Ž.K.;

da dio k.č. broj 341/19 odgovara s.p. 362/59 u površini od 197 m², koja je upisana u p. l. broj 190 k.o. D. kao posjed Lj.K. (koja nije obuhvaćena tužbom na strani pasivne legitimacije).

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240 stav 2 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 -u daljem tekstu: ZPP), primjenom odredbe člana 28 stav 2 i 4 u vezi sa odredbom člana 37 Zakona o osnovnim vlasničko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ, broj 6/80 i 36/90- u daljem tekstu: ZOSPO), prvostepeni sud odlučuje kao u izreci.

Prvostepeni sud cijeni da su tužitelji dokazali suvlasništvo na nekretninama iz tužbenog zahtjeva i da se te nekretnine nalaze u faktičkom posjedu tuženih, dok su tuženi dokazali da se njihov prednik Lj.K. nalazi u savjesnom i neprekidnom posjedu nekretnina iz protivtužbe od 1972. godine.

Stav je suda da pokretanjem parnice 1972. godine od strane prednika tužitelja (M. T.1), prednik tuženih Lj.K. nije prestala biti savjesni posjednik jer je u toj parnici predmet spora samo k.č. 335/1 površine 1.000 m² iz zk.ul. broj 39 k.o. D. (sada upisana u zk.ul. broj 400 sa površinom od 224 m²), ali ne i ostale parcele iz protivtužbenog zahtjeva koje su obuhvaćene tek 2015. godine podnošenjem tužbe sadašnjih tužitelja za predaju u posjed (71 0 P 211741 15 P), a sve do tada zahtjev iz parnice broj P- 2338/72 nije mijenjan.

Slijedom toga prvostepeni sud zaključuje da su tuženi, uračunavajući i vrijeme posjeda njihovog prednika, savjesni posjednici od 1972. godine do 2015. godine kada su tužitelji podnijeli svoju tužbu radi predaje u posjed, čime su ispunjeni uslovi za sticanje prava vlasništva održajem jer je proteklo više od 20 godina njihovog savjesnog posjeda.

Drugostepeni sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbe stranaka i potvrđuje prvostepenu presudu u usvajajućem i odbijajućem dijelu odluke o tužbenom i protivtužbenom zahtjevu.

Drugostepena odluka nije pravilna.

Revizija tužitelja osporava zaključak o savjesnosti posjeda tuženih ukazujući na činjenične navode iz tužbe od 6.10.1972. godine, tužbeni zahtjev kojim se traži predaja u posjed površine od 3 dunuma i zapisnik o identifikaciji nekretnina sa lica mjesta od 20.9.1994. godine. Stav je revidenata da je bez značaja što je u kasnijem toku parnice tužitelj M.T.1 opredjelio zahtjev tražeći utvrđenje vlasništva i predaju u posjed samo za k.č. 335/1, jer cijeni da se „tužba gleda kao cjelina sa svim navodima“. Takođe smatra da tužba tužitelja od 24.3.2015. godine, bez obzira što je zavedena pod poslovni broj 71 0 P 211741 15 P, predstavlja „uređenje“ tužbe od 6.10.1972. godine.

Revizijom se navodi da je nakon smrti tuženog Ž.K. trebalo donijeti rješenje o prekidu postupka, jer je „zamislivo da pravni interes ovog tuženog nije identičan interesima nasljednika“, te da nije bilo uslova da se dopuna žalbe tužitelja odbaci kao neblagovremena jer stranka može i po proteku roka za žalbu dostavljati „podneske u kojima se ukazuje na pogrešnu primjenu zakona“.

Po ocjeni ovoga suda, osnovano je shvatanje revidenata da „postoji jedinstvo parnice“ pokrenute po tužbi prednika tužitelja M.T.1 od 6.10.1972. godine i one koja je pokrenuta tužbom tužitelja od 24.3.2015. godine, odnosno da parnica pokrenuta po tužbi tužitelja (71 0 P 211741 15 P) predstavlja „uređenje tužbe“ iz parnice broj P- 2338/72.

Tužitelji koji su u zk.ul. broj 400 k.o. D. upisani suvlasnici sa idealnim dijelovima od po 1/5 i 4/5 dijela, nemaju pravni interes da traže utvrđenje vlasništva na nekretninama iz svoje tužbe, ali taj pravni interes nije imao ni njihov prednik M.T.1 kod podnošenja tužbe 6.10.1972. godine jer je on u zk.ul. broj 39 k.o. D. bio upisani vlasnik sa 1/1 dijela. Tužitelji iz obe ove parnice imali su samo pravni interes, kako se konačno i traži, da zahtijevaju predaju u posjed (član 37 ZOSPO).

U tužbi od 6.10.1972. godine se ni u činjeničnim navodima tužbe ni u tužbenom zahtjevu ne opredjeljuju parcele čija se predaja traži, već se navodi da se predaja odnosi na „zemljište oko 2 dunuma“.

Opredjeljenim zahtjevom (zapisnik sa ročišta od 15.10.1973. godine) traži se vlasništvo i predaja u posjed određene nekretnine označene kao k.č. broj 335/1 površine 1.000 m².

Nesporno je da su tuženi (njihovi prednici) svo vrijeme od utuženja 5.10.1972. godine do zaključenja glavne rasprave u ovoj parnici (25.1.2018. godine), imaju faktički posjed nekretnina iz protivtužbenog zahtjeva.

Po ocjeni ovog suda, revizija opravdano dovodi u sumnju pravilnost zaključka nižestepenih sudova u vezi sa savjesnošću posjeda tuženih B.M. i G.K. parcela iz protivtužbenih zahtjeva, a time i ispunjenju uslova za sticanje vlasništva održajem.

Iako tužbeni zahtjev iz tužbe od 6.10.1972. godine nije bio uredan u smislu jasne opredjeljenosti nekretnine čija se predaja traži, opravdano je prihvatiti da je prednik tuženih Lj.K. prijemom tužbe postala nesavjesni posjednik jer je od nje tražena predaja površine od 2 dunuma u čijem je posjedu, a nesporno je u posjedu k.č. broj 335/1 površine 1.000 m² koja je u traženih 2 dunuma.

Nakon što je tužbeni zahtjev opredjeljen (zapisnik od 15.10.1973. godine) savjesnost prednika tuženih je dovedena u sumnju samo u odnosu na k.č. broj 335/1 u površini od 1.000 m² koja je predmet tužbenog zahtjeva za predaju u posjed.

Od uređenja 15.10.1973. godine do podnošenja tužbe tužitelja 24.3.2015. godine, tužbeni zahtjev nije mijenjan.

Iz nalaza vještaka slijedi da tuženi G.K. ima pravo posjeda na k.č. broj 335/1 površine 242 m², posjed k.č. broj 335/32 površine 77 m² i k.č. broj 335/33 površine 142 m² (ukupna površina 443 m²), dok tuženi B.K. ima posjed k.č. broj 335/35 u površini od 242 m², a tuženi Ž.K. (odnosno tuženi kao njegovi nasljednici) ima posjed k.č. broj 335/34 u površini od 246

m2. Sveukupna površina k.č. broj 335 sa podbrojevima koju tuženi drže u posjedu iznosi 931 m2.

Tužbeni zahtjev tužitelja za predaju u posjed usvojen je u odnosu na k.č. broj 335/34 u površini od 246 m2 i k.č. broj 335/35 u površini od 242 m2, tj. za ukupnu površinu od 488 m2, dok je u odnosu na k.č. broj 335/1, 335/32 i 335/33 (ukupna površina 443 m2) zahtjev odbijen.

Vještak nije u nalazu, niti sud u obrazloženju odluke, utvrdio i objasnio šta je sa preostalom površinom k.č. broj 335/1 do 1.000 m2 koja nedostaje (razlika od 512 m2), a tražena je i tužbom od 6.10.1972. godine i tužbom od 24.3.2015. godine, zašto ta razlika površine ne obuhvata i k.č. broj 335/1, 335/32 i 335/33 u odnosu na koje je tužbeni zahtjev odbijen, odnosno da li se sporna razlika od 512 m2 odnosi na druge (i koje) parcele iz protivtužbenog zahtjeva.

Logično je zaključiti da površina k.č. broj 335/1 od 1.000 m2 postoji na terenu i nije mogla nestati, pa je vještak morao da se izjasni kako je k.č. broj 335/1 sa površine od 1.000 m2 sada upisana u površini od 224 m2 i koje su druge parcele „preuzele“ razliku površine. Bez utvrđenja tih činjenica ne može se pravilno cijeliti da li su tuženi savjesni posjednici parcela koje su obuhvaćene protivtužbom čiji je pravni osnov sticanja vlasništva održaj.

Stoga se, kod ovakvog činjeničnog utvrđenja koje nije pravilno i potpuno, osnovano ukazuje revizijom da su nižestepeni sudovi pogrešno cijelili odredbu člana 28 i 30 stav 3 ZOSPO.

U vezi sa revizionim prigovorom vezano za prekid postupka nakon smrti tuženg Ž.K., potrebno je ukazati da je sud rješenjem broj 71 0 P 265990 17 P od 16.9.2019. godine (ispravka izvršena rješenjem od 25.9.2019. godine) prekinuo postupak, a rješenjem od 6.11.2019. godine nastavio postupak nakon što je rješenjem o nasljeđivanju koga je donio notar S.B. kao povjerenik suda pod brojem 71 0 O 280246 18 O od 19.4.2018. godine, zakonskim nasljednicima proglasio B.M., J.K., S.K. i L.K. (tužene iz ove parnice).

Drugostepeni sud je stavom 6 izreke presude dopunu žalbe tužitelja od 25.11.2019. godine odbacio kao neblagovremenu, pozivom na odredbu člana 213 stav 2 u vezi sa članom 203 ZPP jer je podnesena po proteku roka.

Punomoćnik tužitelja advokat B.T. je prvostepenu presudu, prema dostavnici u spisu, zaprimio 8.3.2018. godine i zadnji dan roka za blagovremenu žalbu je isticao 7.4.2018. godine (subota), odnosno 9.4.2018. godine (ponedeljak) saglasno članu 324 stav 4 ZPP. Žalba protiv prvostepene presude je podnesena blagovremeno 2.4.2018. godine, odnosno 3.4.2018. godine podnošenjem druge žalbe sa podneskom u kome se sud obavještava da tužitelji odustaju od žalbe podnesene 2.4.2018. godine.

Tužitelji su 10.5.2018. godine izjavili žalbu protiv dopunske presude od 10.4.2018. godine, koja je žalba blagovremena jer je punomoćnik tužitelja dopunsku presudu zaprimio, prema dostavnici u spisu, 12.4.2018. godine.

Dana 25.11.2019. godine tužiteljica Lj.T. direktno dostavlja podnesak nazvan „Dopuna žalbe“, a 26.11.2019. godine isti podnesak sa tim da je rukom dopisano „Dopuna odgovora na Žalbe“ i ovjeren je pečatom advokata B.T.

Polazeći od utvrđenih činjenica koje su saglasne sa stanjem predmetnog spisa, pravilno je drugostepeni sud postupio kada je dopunu žalbe odbacio kao neblagovremenu.

Na predaju u posjed može se obavezati samo onaj tuženi koji je faktički držalac tražene nekretnine. Tužbeni zahtjev tužitelja za predaju u posjed je između ostalog usvojen i u odnosu na k.č. broj 362/59 čiji je posjednik, prema nalazu vještaka, Lj.K. koja nije tužena u parnici, o čemu drugostepeni sud u postupku ponovnog odlučivanja treba voditi računa.

Temeljem odredbe člana 248 i 250 stav 2, u vezi sa članom 254 stav 3 ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednica vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost opravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić